

چرا بد رانندگی می‌کنیم؟

هر روز افسانه و داستان می‌خواندید، حالا بگذارید امروز جدی باشیم و کمی فکر کنیم که چرا رانندگی ما ایرانی‌ها این‌جوری است...

هر روز افسانه و داستان می‌خواندید، حالا بگذارید امروز جدی باشیم و کمی فکر کنیم که چرا رانندگی ما ایرانی‌ها این‌جوری است. بیخودی لبخند نزنید! شاید خود شما هم یکی از کسانی باشید که رانندگی‌تان ناجور است و برای شهروندان مشکل ایجاد می‌کنید. از همان راننده‌هایی متشخصی که وقتی موبایل‌شان زنگ می‌زند توقف می‌کنند و مشغول صحبت می‌شوند، غافل از این‌که راه را بند آورده و پشت‌سرشان ترافیک شده است.

مهارت و جنسیت

ما در آموزشگاه رانندگی چه چیزی را فرا می‌گیریم؟

1) پارک دوپل

2) سنگ‌چین (هنوز نفهمیدم چرا اسمش اینه)

3) رانندگی با دنده‌های 1 و 2

4) آشنایی با شیوه‌های خواندن ذهن افسر در روز امتحان و قبولی در آن

5) انتظار در پمپ گاز یا بنزین (برخی هنرجویان بیشتر وقت کلاس را در صف می‌گذرانند)

یک روز در یک کوچه فرعی بودیم. کمی جلوتر از ما کامیونی گیر کرده بود و باید عقب می‌رفتیم و برمی‌گشتیم. به راننده اتومبیل پشت‌سرمان اشاره کردیم که عقب برود، اما با دست اشاره کرد و گفت: «#171;بلد نیستم!» البته جنسیت راننده همیشه هم ملاک نیست. گاهی مردها پشت فرمان سوتی‌هایی می‌دهند که وقتی بشنوید، ترجیح می‌دهید از تحقق قانون منع رانندگی مردان حمایت کنید. درست است که خانم‌ها هم حقوق‌شان با آقایان برابر است، اما تجربه و تاریخ اثبات کرده که آن‌ها اگر «#171;ریاست» نکنند، به کسی آسیبی نمی‌رسد. ما رانندگان حرفه‌ای خانم هم داشته‌ایم و داریم.

کمر بند

رانندگی با بستن کمر بند ایمنی آغاز می‌شود. در سال‌های اخیر با اصلاح قوانین و سخت‌گیری موضعی، این مشکل کمی حل شده است، اما هنوز بعضی‌ها بستن کمر بند را برای خارجی‌ها می‌دانند و فقط در مواقع خطر و مشاهده افسر پلیس آن را می‌بندند. بعضی از اتومبیل‌ها هم کمر بندشان خراب است و صاحبش حس پیگیری درست کردنش را ندارد. بارها شده که در تاکسی یا خودرو آژانس نشسته‌ام و وقتی خواسته‌ام کمر بند را ببندم، راننده گفته: «#171;نپند، داداش! خرابه» نمی‌فهمم! من چه داداشی برایش هستم که ایمنی و سلامت برایش مهم نیست؟!

مسیح‌بازی هنگام رانندگی

محققان هشدار داده‌اند، وقوع تصادفات هنگام رانندگی بر اثر ارسال و دریافت پیامک است. آن‌ها می‌گویند ارسال و دریافت مسیج از طریق موبایل هنگام رانندگی، احتمال بروز تصادفات را به میزان 50 درصد افزایش می‌دهد. این اقدام، هنگام رانندگی مدت زمان واکنش راننده را به شدت کاهش می‌دهد و بدین ترتیب احتمال وقوع تصادفات افزایش می‌یابد. بررسی‌ها حاکی است، 20 درصد از رانندگان هنگام رانندگی پیامک دریافت یا ارسال می‌کنند. در حالی که این درصد میان رانندگان در سنین 18 تا 24 سالگی به 66 درصد می‌رسد و بیشتر این افراد، نسوان هستند. هم‌اکنون در 49 کشور جهان استفاده از گوشی‌های موبایل هنگام رانندگی ممنوع است.

کلاس راننده

رانندگی همیشه با سطح کلاس افراد، طبقه اجتماعی، میزان تحصیلات یا محل سکونت آن‌ها ارتباطی ندارد. روزی در یک شرایط اضطراری، پشت آمبولانس نشسته بودم تا مسیر کوتاهی را طی کنیم. آن‌قدر انگشتم را روی دکمه‌ها جعبه آژیر فشار دادم که بی‌حس شده بود. در آن نیم‌ساعت به اندازه 12 سال حرص خوردم و پشت بلندگو داد کشیدم: «#171;پژو برو کنار... پراید راه بده... وانت حرکت کن... تاکسی توقف نکن... کورولا دور نزن... راننده پرادو کجاست?... سمند یک‌طرفه اومدی، طلبکار هم هستی?... فیات راه برو... 206 قرمز ماتیک! خواندن همشهری‌مسافر را ول کن و حرکت کن...» اصلا مهم نبود که با چه اتومبیلی مواجه هستیم. این راننده‌ها هستند که به صدای آژیر توجهی نمی‌کنند، نه اتومبیل‌ها.

گول زدن کمپانی

چند سال قبل در يك کمپانی خودرویی آلمانی مشغول به کار بودم. روزی آقای به واحد خدمات پس از فروش مراجعه کرد و گفت اتومبیل 147 میلیونی اش واژگون شده و زیر کامیون رفته و له شده و حالا می‌خواهد از گارانتی استفاده کند و به جایش يك اتومبیل نو تحویل بگیرد. روز بعد کارشناس تعمیرگاه کمپانی در گزارش خود نوشت که پس از بررسی کروکی حادثه و بازدید فنی اتومبیل، این نتیجه حاصل شده که تصادف در هنگام خاموش بودن « سیستم هوشمند رانندگی ایمن» رخ داده است. صاحب آن اتومبیل وقتی گزارش را خواند، داد و بیداد کرد و گفت، آن سیستم روشن بوده و تصادف باز هم رخ داده و کمپانی باید يك اتومبیل نو به او بدهد. باز هم همه چیز مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت و هم‌چنان همه مطمئن بودند که سیستم هوشمند خاموش بوده است.

صاحب اتومبیل را به اتاق کنفرانس بردیم و با نمایش عکس و فیلم، به او توضیح دادیم که سیستم رانندگی ایمن چگونه کار می‌کند و اجازه نمی‌دهد که اتومبیل واژگون شود. بعد از تمام شدن کلاس آموزشی، آن آقا اعتراف کرد که سیستم ایمن را خاموش کرده بوده و در توجیه این اقدام خود گفت: «خب آخر وقتی آن سیستم روشن باشد، نمی‌شود در جاده لایبی کشید!» او قصد داشت در جاده چالوس با اتومبیل لوکس کلاس تشریفاتی خود کارهایی را انجام دهد که رانندگان نپسان وانت در جاده آبدلی هم آن کار را نمی‌کنند. يك مورد دیگری که در کمپانی با آن مواجه بودیم، این بود که راننده‌ها جوگیر می‌شدند و تصور می‌کردند سوار هواپیما هستند. آن‌ها وقتی سوار اتومبیل‌شان می‌شدند، فکر می‌کردند باید تمام دکمه‌هایی که مقابل‌شان می‌بینند را فشار دهند. برای همین بود که متوجه شدیم خیلی‌ها وسط يك روز داغ در مردادماه، با چراغ روشن مه‌شکن در جاده و خیابان رانندگی می‌کنند.

تابلوهایی راهنمایی و رانندگی الکی

سرهنگ هاشمی، رییس پلیس راهنمایی و رانندگی تهران بزرگ اخیراً گفته است: «بیشتر ناهنجاری‌های ترافیکی تصادفات و تبعات سوء اجتماعی ناشی از ترافیک به قوانین کهنه برمی‌گردد. بیش از چند سال است که لایحه اخذ جرایم در کمیسیون‌های مجلس پیگیری می‌شود، اما از تصویب آن خبری نیست.

در صورتی که این لایحه نیز تصویب شود، پاسخگوی نیازهای روز نیست. در کمیسیون‌های مختلف مجلس آن‌قدر از سر و ته این لایحه کم کرده‌اند که در صورت تصویب نیز کارآمدی ندارد و فرصت تصویب هم پیدا نمی‌کند. اکنون قوانین و مقررات به قدری ضعیف است که هیچ‌کدام از تابلوهای راهنمایی و رانندگی در کشور حرمت ندارد و فقط زمانی به آن‌ها توجه می‌شود که کنار هر کدام‌شان یک مأمور پلیس هم ایستاده باشد.

الان با این احتساب اگر بخواهیم به تابلوها حرمت بدهیم باید حداقل یک میلیون پلیس راهنمایی و رانندگی استخدام کنیم تا حرمت تابلوها نگه‌داشته شود. بیشتر رانندگان به راحتی پای تابلوهای توقف ممنوع پارک می‌کنند و وارد محدوده طرح ترافیک می‌شوند و باید در هر ورودی طرح ترافیک، 6 تا 8 مأمور بگذاریم تا تک‌تک خودروها را بررسی کنند.

اکنون رانندگان به راحتی هر خطایی که حتی تصور آن نمی‌شود را انجام می‌دهند و همه این‌ها به ضعف قوانین و مقررات برمی‌گردد و در هیچ جای دنیا این چنین نیست. بنابراین با این وضع نمی‌شود ترافیک را ایمن کرد. نباید فراموش کرد که يك تابلوی راهنمایی و رانندگی باید خودش حکم پلیس را داشته باشد.» به این سخنان جناب سرهنگ فقط اضافه می‌کنم که در سال گذشته 23 هزار نفر بر اثر تصادفات کشته شده و روزانه 64 نفر جان خود را در اثر سوانح رانندگی از دست دادند؛ یعنی در هر ساعت 3 نفر فوت شده‌اند.

فرورتیش رضوانیه

همشهری مسافر